

2019.12.

A decemberi boldogságóránkat azzal kezdtük, hogy megosztottuk egymással, ki milyen jótettel segített ebben a hónapban. Öröm volt hallani, hogy sokan segítenek rászoruló családok gyerekein a "Kék vödör" akció segítségével, vagy hogy felvágják a szomszéd néni fáját, hogy tudjon mivel tüzelni a hidegben. Persze az apróságnak tűnő jótettek is ugyanilyen fontosak és értékesek, hiszen adott esetben az is nagy segítség, amikor kísérik egymást az órán egy tollal. A csoportból sokan laknak egy kollégiumban, így ezek a gyerekek tulajdonképpen az egész hetet szó szerint együtt töltik. Elmesélték, hogy emiatt bőven akad lehetőségük a segítségére sietni a másoknak, ha valamit otthon hagyott, vagy ha éppen honvágya van. A második boldogságórán a feltöltendő feladattal foglalkoztunk. A gyerekek a történet írást választották, ugyanis azonnal eszükbe jutott ötlet, hogy miről szeretnének írni. Így született meg Csaba története, amely mögött személyes megtapasztalás is áll.

Hősök

Ez a történet Zsoltival és két barátjával szól Adámiól, és Balázssal. Ők látszólag teljesen átlagos, középszerű gimnazisták, nem izmosok, nem népszerűek, és még jóképűnek sem lehet őket nevezni, de viszont ez az ellentétükkel is elmondható.

Történet egyébként, hogy az osztályukba jött egy új diák Csaba aki egy enyhén túlsúlyos, visszahúzódó srác volt. És hát ahogy az egy fiatal közösségben megszokott az idejében népszerű diákok kifogták őt a másaiaga miatt és elkezdték folyamatosan cselezni, és szidni őt. Az osztályban senki nem mert emiatt Csabához közeledni, vagy barátkezéni vele mert féltek, hogy az ő sorsára jutnak. Na de nem úgy mint Zsoltit akik megelégelték azt ~~feladást~~ hogy szeregy Csabát zokniak és kárpátok mellé. ~~szimpla~~ Az egyik perre szidták, és gúnyolták őket de egy kis lelkülettel és nemtörődomséggel elvették, hogy emiatt vége legyen. Csaba őket látva ~~kezdt~~ kezdett kénytelen a kívüllág elvonni Zsoltitól.

Hirtelen felé, és emiatt halla sok barátot szidni bele élve Zsoltitól.

"Mindig vannak olyanok, akik nem engedelnek a csoporttagoknak, akik nem tartanak a tömeggel. Én őket nevezem hősöknek. A legtöbb teljesen hétköznapos ember, de amit tesznek, az egyáltalán nem hétköznapos. A közös jellemzőjük, hogy meg is tessék a dolgokat nem csak kávéolniak va. Megszénielhetnek, vagy akár hatványuk is származhat abból, hogy másokat segítenek, de ők megis creditstennek."